

На пръвъ погледъ тази глина не представя нищо особено, обаче, далечъ отъ брѣга, тя покрива цѣлото морско дъно. На нѣкои мѣста, както е напр. случая въ Атлантическия океанъ, глината достига на дебелина нѣколко метра. Не трѣбва обаче да се мисли, че тази глина е довлѣчена отъ рѣкитѣ. Тя се образува въ самото море, гдето въ никой случай утайкитѣ отъ рѣчнитѣ води не могатъ да достигнатъ. Тази глина ние ще я намѣримъ на стотици километри далечъ отъ морскитѣ брѣгове, гдето и най-ситнитѣ частички отъ глината, носена отъ рѣкитѣ, не биха могли да стигнатъ тамъ.

Но каква е тази глина и отгдето се е взела, ще попитате сега? За да си уяснимъ това, ние ще прибѣгнемъ до помощта на микроскопа, който ни е открилъ и открива много тайни. Когато извадимъ отъ дъното тази глина, тя има жълтеникавъ цвѣтъ. Като изсъхне, побѣлява и става на прахъ. Поставяме подъ микроскопъ малко прашецъ и какво ще видимъ? Въ полето на микроскопа ще забележимъ множество черупчици, които иматъ най-разнообразна форма (обр. 1). Това сж черупкитѣ на малки животинки, най-дребнитѣ обитатели на морскитѣ дълбочини. За да разберете каква е тѣхната голѣмина, представете си обема на единъ напръстникъ. Въ него могатъ да се помѣстятъ нѣколко милиона такива черупчици.

Сега ще използваме микроскопа още веднажъ. Въ всѣка класна стая има черна дъска. Върху нея вие решавате задачи, упражнявате се да пишете, чертаете и рисувате. Много пжти се изтрива написаното съ бърсалката и предъ черната дъска се събира бѣлъ прахъ. Нека вземемъ малко отъ този прахъ и да го поставимъ подъ микроскопа. И въ този случай въ полето на микроскопа ще забележимъ подобни черупчици (обр. 2). Значи, тебеширътъ е съставенъ отъ тѣхъ. Отгдето сж се взели тия черупчици? Ако ви се падне случай да правите екскурзия въ Никополско, ще имате възможность